

ಕೊಕ್ಕೊ

ಸುಧಾರಿತ ಬೇಸಾಯ

ಕೇಂದ್ರೀಯ ತೋಟದ ಬೆಳೆಗಳ
ಸಂಶೋಧನಾ ಸಂಸ್ಥೆ

ಕಾಸರಗೋಡು - 671 124, ಕೇರಳ

ಕೃಷಿ ವಿಸ್ತರಣಾ ವಿಭಾಗದ ಪ್ರಕಾಶನ ನಂ. 65

ಡಿಸೆಂಬರ್, 1999

ಕೊಕ್ಕೋ

ಪ್ರಕಾಶನ :

ಕೆ.ಯು.ಕೆ. ನಂಬೂದಿರಿ

ನಿರ್ದೇಶಕರು

ಕೇಂದ್ರೀಯ ತೋಟದ ಬೆಳೆಗಳ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಂಸ್ಥೆ

ಕಾಸರಗೋಡು - 671 124, ಕೇರಳ

ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹಣೆ :

ಮರಿಯಮ್ಮ ಡೇನಿಯಲ್, ರವಿಭಟ್,

ಮುದ್ರಣ :

ಮೆ| ಕೋಡ್‌ವರ್ಡ್ ಪ್ರೊಸೆಸ್ ಆಂಡ್ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್,
ಕುವೆಲೋ ಲೀನ್, ಫಳ್ಗೀರ್, ಮಂಗಳೂರು-575 001

ಪೀಠಿಕೆ :

ಕೊಕ್ಕೋ (ಥಿಯೋಬ್ರೋಮಾ ಕೇಕೋ ಎಲ್) ಕಾಫಿ ಹಾಗೂ ಚಹಾಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ಪೇಯವಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಕೊಕ್ಕೋ ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರಮುಖ ದೇಶಗಳೆಂದರೆ ಫ್ರಾನ್ಸಾ, ನೈಜೀರಿಯಾ, ಐವರಿ ಕೋಸ್ಟ್, ಬ್ರೆಜಿಲ್ ಹಾಗೂ ಕೆಮೆರೂನ್. ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕಾದ ಅಮೆಜಾನ್ ಪ್ರಾಂತವು ಕೊಕ್ಕೋ ಬೆಳೆಯ ಮೂಲ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ 1970 ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಕೊಕ್ಕೋ ಬೆಳೆಯನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಲು ಆರಂಭಿಸಲಾಯಿತು. ಇದು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ತೆಂಗು ಹಾಗೂ ಅಡಿಕೆ ಬೆಳೆಗಳ ಜೊತೆ ಬೆಳೆಯುವ ಮಿಶ್ರ ಬೆಳೆಯಾಗಿದೆ. ಈಗ ಒಟ್ಟು 14,618 ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ 7,837 ಟನ್‌ಗಳ ಕೊಕ್ಕೋ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಕರ್ನಾಟಕವು ಕೊಕ್ಕೋ ಬೆಳೆಯ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆ.

ಹವಾಮಾನ ಹಾಗೂ ಮಣ್ಣು

ಕೊಕ್ಕೋ ಉಷ್ಣವಲಯದ ಬೆಳೆ ಕೊಕ್ಕೋ ಬೆಳೆಯನ್ನು 20 ಉತ್ತರ ಹಾಗೂ 20 ದಕ್ಷಿಣ ಅಕ್ಷಾಂಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಬಹುದಾದರೂ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೊಕ್ಕೋ ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರದೇಶಗಳು 10° ಉತ್ತರ ಹಾಗೂ 10° ದಕ್ಷಿಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಕೊಕ್ಕೋ ಸಮುದ್ರ ಮಟ್ಟದಿಂದ 500 ಮೀಟರ್ ಎತ್ತರದವರೆಗೆ ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ 300 ಮೀ. ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಈ ಬೆಳೆಯು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಅಂದರೆ 90-100 ಮಿ.ಮೀ ಮಳೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸರಾಸರಿ 1500-2000 ಮಿ.ಮೀ ಮಳೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 15-30° ಸೆಲ್ಸಿಯಸ್ ತಾಪಮಾನದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ 25 ಸೆಲ್ಸಿಯಸ್ ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತವಾದ ತಾಪಮಾನವಾಗಿದೆ. ಈ ಬೆಳೆಯನ್ನು 10° ಸೆಲ್ಸಿಯಸ್‌ಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ತಾಪಮಾನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸರಾಸರಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 21° ಸೆಲ್ಸಿಯಸ್‌ಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ತಾಪಮಾನವಿರುವಲ್ಲಿ ವಾಣಿಜ್ಯ ಬೆಳೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕ ತೇವಾಂಶದ ಪರಿಸರ ಕೊಕ್ಕೋ ಬೆಳೆಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯ.

ಈ ಬೆಳೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಿವಿಧ ಮಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಬಹುದಾದರೂ ಮರಳು ಮಿಶ್ರಿತ ಗೋಡು, ಕೆಂಪುಗೋಡು ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕೊಕ್ಕೊ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಆಳವಿರುವ ಹಾಗೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೀರು ಬಸಿದು ಹೋಗುವ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಬೇರು ಹರಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ನೆರಳು

ಕಾಡಿನ ತಗ್ಗು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಕ್ಕೊ ಬೆಳೆಯುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದುದರಿಂದ ಸಸಿಗಳಿಗೆ ನೆರಳು ಅತೀ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕು. ಶೇಕಡ 50 ರ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಕೊಕ್ಕೊ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಭಾಗಶಃ ಇರುವ ನೆರಳು ಕೊಕ್ಕೊಗೆ, ಅಡಿಕೆ ಹಾಗೂ ತೆಂಗು ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಸಸಿ ಬೆಳೆದು ಮರವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನೆರಳಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ತಳಿಗಳು

ಕೊಕ್ಕೊ ಬೆಳೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧಗಳಿವೆ. ಕ್ರಯೋಲೋ ಹಾಗೂ ಫೋರೈಸಿರೋ. ಇವು ಮುಖ್ಯ ಬೀಜದ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಹೊಂದಿವೆ. ಕ್ರಯೋಲೋ ದಪ್ಪ ಹಾಗೂ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣ ಹೊಂದಿದ್ದು, ಹುಳಿಗೆ (Fermentation) ಇಟ್ಟ ನಂತರ ಕಂದು ಬಣ್ಣ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಫೋರೈಸಿರೋ ಬೀಜಗಳು ಚಪ್ಪಟೆಯಾಗಿ ನೇರಳೆ ಬಣ್ಣ ಹೊಂದಿದ್ದು ಹುಳಿಗೆ ಇಟ್ಟ ನಂತರ ಚಾಕಲೇಟ್ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಕ್ರಯೋಲೋ ಕಾಯಿಗಳು ಉದ್ದನೆಯ ತುದಿ ಹಾಗೂ ತಳುವಾದ ಸಿಪ್ಪೆಯನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದೆ. ಫೋರೈಸಿರೋ ಎಳೆಕಾಯಿಗಳು ಹಸುರಾಗಿದ್ದು ಹಣ್ಣಾದಾಗ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಕ್ರಯೋಲೋ ವಿಧದ ಬೀಜಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಮಳವಿರುತ್ತದೆ. ಫೋರೈಸಿರೋ ವಿಧವು ಗಾಢ ಪರಿಮಳವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಕ್ರಯೋಲೋ ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹುಳಿ ಬಂದರೆ, ಫೋರೈಸಿರೋ ವಿಧಕ್ಕೆ ಹುಳಿ ಬರಲು ಆರು ದಿನ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ರಯೋಲೋ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಇಳುವರಿ ಕಡಿಮೆ, ರೋಗಗಳು ಹೆಚ್ಚು. ಹೀಗಾಗಿ ಕ್ರಯೋಲೋ ವಿಧವನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಫೋರೈಸಿರೋ ವಿಧವು ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ವಾಣಿಜ್ಯ ಬೆಳೆಯಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೊಂಡಿದೆ.

ಕೊಕ್ಕೊದ ಇತರ ವೈವಿಧ್ಯಗಳೆಂದರೆ

1. ಟ್ರಿನಿಡಾಡ್ ಟ್ರಿನಿಟಾರಿಯೋ : ಇದು ಕ್ರಯೋಲೋ ಹಾಗೂ ಫೋರೈಸಿರೋದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಕರಣದಿಂದ ಉಂಟಾದ ತಳಿ.
2. ಅಮೆಲೋನಾಡೋ : ಇದು ಫೋರೈಸಿರೋ ವಿಧವಾಗಿದೆ. ಕಾಯಿಗಳು ದುಂಡನೆ ಗಾತ್ರದ್ದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಪಶ್ಚಿಮ ಆಫ್ರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ.
3. ಅಮೆಜಾನ್ - ಎಂಬುದು ಇತ್ತೀಚೆಗಿನ ತಳಿ ಇದನ್ನು ಅಮೆಜಾನ್ ಕಾಡುಗಳಿಂದ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಶಕ್ತಿಯುತ ಹಾಗೂ ಅಧಿಕ ಇಳುವರಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ಅಧಿಕ ಇಳುವರಿಯ ತಳಿಗಳು

ಕೇಂದ್ರೀಯ ತೋಟದ ಬೆಳೆಗಳ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಂಸ್ಥೆ, ಪ್ರಾಂತೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಎಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಹಲವು ರೀತಿಯ ಕೊಕ್ಕೊ ತಳಿಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಸಂಕರ ತಳಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವೆಂದರೆ ಎನ್ ಎ 33 × ಐ ಸಿ ಎಸ್ 89, I-14 × ಎನ್ ಸಿ 42/94, I-14× II-67, I-56×II-67, I-56×III-105, ಅಮೆಲ್×ಎನ್ ಎ 33, II-67×ಎನ್ ಸಿ 42/94, II-67×ಎನ್.ಸಿ 42/66 ಮತ್ತು ಎನ್ ಸಿ 45/53. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ತಳಿಯ (Biclinal) ಮತ್ತು ಹಲವಾರು ತಳಿಗಳ (polyclonal) ಕೊಕ್ಕೊ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಎಫ್-1 (F₁) ಸಂಕರ ತಳಿಗಳನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಗಿಡಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ವಿಧಾನ

ಉತ್ತಮ ಬೀಜಗಳ ಆಯ್ಕೆ : ಕೊಕ್ಕೊವನ್ನು ಬೀಜಗಳಿಂದ ಅಥವಾ ಮೊಗ್ಗು ಮತ್ತು ಕಾಂಡಗಳನ್ನು ಕಸಿ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಬೆಳೆಸಬಹುದು. ಆಗ ತಾನೇ ಗಿಡದಿಂದ ಕೊಯ್ದು ಕೊಕ್ಕೊದ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತಲು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಅವುಗಳು ಹೊರಕವಚದಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಬೀವಧಾರಣಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ನರ್ಸರಿ ವಿಧಾನ: ಬಿತ್ತುವ ಮೊದಲು ಬೀಜಗಳನ್ನು ಒಣ ಮರಳು ಅಥವಾ ಬೂದಿಯಲ್ಲಿ ತಿಕ್ಕಿ ಅದಕ್ಕೂಟಿರುವ ಲೋಳೆಯಂತಹ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಆನಂತರ ಚೂಪಾದ ತುದಿಯು ಮೇಲ್ಭಾಗಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಬೀಜ ಬಿತ್ತನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಚೀಲಗಳಲ್ಲಿ (25 × 15 ಸೆ. ಮೀ ಅಳತೆ, 150 ಗೇಜ್) ಬೀಜಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತನೆ ಮಾಡಬೇಕು. 3-4 ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಸಿಗಳು ತೋಟದಲ್ಲಿ ನೆಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತವೆ. ಕೊಕ್ಕೋ ಬೆಳೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ವೈವಿಧ್ಯವಿರುವುದರಿಂದ, ಕೊಕ್ಕೋ ಸಸಿಗಳನ್ನು ಸರಕಾರಿ ನರ್ಸರಿಗಳಿಂದ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾನಾದ ನಂಬಲರ್ಹ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಕಸಿ ಮಾಡುವಿಕೆ : ಕೃಷಿ ಯೋಗ್ಯವಾದ ತಳಿಗಳನ್ನು ಕಸಿಗಿಡಗಳಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ವೈವಿಧ್ಯ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮೃದು ಕಾಂಡ ಕಸಿ (Softwood Grafting) ಕೊಕ್ಕೋಗೆ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಈ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಕುಡಿ (ಸಯೋನ್)ಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಕ್ಕೋ ಸಸಿಗಳಿಗೆ ಕಸಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಪಾಲಿಥೀನ್ ಚೀಲಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆದ ಮೂಲ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಕುಡಿಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಹಾಳೆಯಿಂದ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಸುತ್ತಿ, ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ದಿನಾ ನೀರುಣಿಸಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯ ವಿಧಾನದಿಂದ ಶೇಕಡಾ ಎಂಭತ್ತು ಫಲಪ್ರದವಾಗುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಲಾಗಿದೆ. ಗಿಡದ ಮೂಲದಿಂದ ಬರುವ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಕಾಲ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಕಸಿ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಜುಲೈನಿಂದ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳು ಯೋಗ್ಯಕಾಲವಾಗಿದೆ.

ತೋಟದ ನಿರ್ವಹಣೆ : ಕೊಕ್ಕೋವನ್ನು ಕಾಡು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಿರುವಷ್ಟು ನೆರಳು ಸಿಗುವಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಸರಿ ಮಾಡಿ ಬೆಳೆಸಬಹುದಾಗಿದೆ ಅಲ್ಲದೆ ಅಡಿಕೆ ಹಾಗೂ ತೆಂಗುಗಳ ನಡುವೆ ಮಿಶ್ರ ಬೆಳೆಯಾಗಿಯೂ ಬೆಳೆಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಗಿಡ ನೆಡುವ ಕಾಲ : ಗಿಡಗಳನ್ನು ಮುಂಗಾರಿನ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಮೇ-ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ಮುಂಗಾರು ಅಂತ್ಯದ ವೇಳೆಗೆ ಅಂದರೆ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನೆಡಬಹುದು.

ಗಿಡಗಳ ನಡುವಿನ ಅಂತರ ಹಾಗೂ ಗಿಡ ನೆಡುವಿಕೆ : ಕೊಕ್ಕೋ ಸಸಿಗಳನ್ನು 75 ಸೆ.ಮೀ. ಅಳತೆಯ ಹೊಂಡದಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟು ಕಾಂಪೋಸ್ಟ್ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ ನೆಡಬೇಕು. ಅಡಿಕೆ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ

ಮಿಶ್ರ ಬೆಳೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವಾಗ 2.7 ಮೀ. × 5.4 ಮೀ. ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಕೊಕ್ಕೋ ನೆಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅಡಿಕೆ ಅಂತರ 2.7 ಮೀ × 2.7 ಮೀ. ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಡಿಕೆ ಹಾಗೂ ಕೊಕ್ಕೋ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಆರಂಭದ ಎರಡು ಬೇಸಿಗೆ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ನೆರಳಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಕೊಕ್ಕೋವನ್ನು ತೆಂಗಿನ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಏಕಸಾಲಿನ ಕ್ರಮ ಅಥವಾ ದ್ವಿಸಾಲಿನ ಕ್ರಮ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಏಕಸಾಲಿನ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸುವಾಗ ಎರಡು ತೆಂಗಿನ ಸಾಲುಗಳ ನಡುವೆ ಕೊಕ್ಕೋ ಗಿಡಗಳನ್ನು 2.7 ಮೀ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ನೆಡಬೇಕು. ದ್ವಿಸಾಲಿನ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ತೆಂಗಿನ ಸಾಲುಗಳ ನಡುವೆ ಎರಡು ಸಾಲು ಕೊಕ್ಕೋ ಗಿಡಗಳನ್ನು 2.5 ಮೀ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಬಹುದು.

ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕುವ ರೀತಿ

ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ 100 ಗ್ರಾಂ ಸಾರಜನಕ, 40 ಗ್ರಾಂ ರಂಜಕ, ಹಾಗೂ 140 ಗ್ರಾಂ ಪೊಟ್ಯಾಷ್ ಎರಡು ಸಮಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕು. ಗಿಡನೆಟ್ಟು ಪ್ರಥಮ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ ರಸಗೊಬ್ಬರದ ಮೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಎರಡನೇ ಹಾಗೂ ಮೂರನೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ಎರಡು ಭಾಗದಷ್ಟು ಮತ್ತು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ತಿ ಪ್ರಮಾಣದ ರಸಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಎರಡು ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಒಂದು ಬಾರಿ ಫೆಬ್ರವರಿ-ಮಾರ್ಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಇನ್ನೊಂದು ಬಾರಿ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್-ಅಕ್ಟೋಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ನೀಡಬೇಕು. ಸುಮಾರು 75 ಸೆ. ಮೀ. ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣನ್ನು ಅಗೆದು ಒಂದೇ ರೀತಿ ಮಣ್ಣಿನೊಳಗೆ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು.

ನೀರಾವರಿ : ಕೊಕ್ಕೋ ಗಿಡವು ನೀರನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಬೇಸಿಗೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಉತ್ತಮ ಬೆಳೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ನೀರುಣಿಸಬೇಕು. ಮಿಶ್ರಬೆಳೆಯಾಗಿ ಅಡಿಕೆಯೊಡನೆ ಬೆಳೆಸಿದರೆ ನವೆಂಬರ್ - ಡಿಸೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ, ಜನವರಿ-ಮಾರ್ಚ್‌ನಲ್ಲಿ 6 ದಿನಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಹಾಗೂ ಎಪ್ರಿಲ್-ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ 4-5 ದಿನಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ 175 ಲೀ ನೀರನ್ನು ಉಣಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಕೊಕ್ಕೋ ಗಿಡವು ತುಂತುರು ನೀರಾವರಿ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ದಿನವೊಂದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಸರಾಸರಿ 20 ಲೀ. ನೀರನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ.

ಕೊಕ್ಕೊ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಸವರುವುದು (ಪ್ರೊನಿಂಗ್)

ಸರಿಯಾದ ಆಕಾರ ಕೊಡಲು ಆಗಾಗ ಕೊಕ್ಕೋ ಗಿಡಗಳ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಮುಖ್ಯ ಕಾಂಡದಿಂದ ಹೊರಡುವ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು 1 ಮೀ ರಿಂದ 1.5 ಮೀ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಆರಂಭದ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕತ್ತರಿಸಬೇಕು. ನಂತರದ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ತೆಳುವಾದ ಹಾಗೂ ಒಣಗಿದ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಕಾಲ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಕೊಕ್ಕೊ ಕಾಯಿ ಕೊಯ್ಯುವುದು, ಮದ್ದು ಸಿಂಪಡಿಸುವುದು ಮೊದಲಾದ ಕೆಲಸಗಳು ಮರದ ಎತ್ತರವು ಎರಡು ಅಂತಸ್ತಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೊಕ್ಕೊ ಗಿಡಗಳು ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಗಿಡವು ವಕ್ರವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಗಂಟುಗಳಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿ 4-5ವರೆಗೆ ಕೊಂಬುಗಳು ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಗಿಡವು ಸುಮಾರು 1.5 ಮೀ. ಗಳಷ್ಟಾದಾಗ ಮೊದಲ ಗಂಟು (Jorquette) ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ರೆಂಬೆಗಳೊಡೆದಾಗ ಗಿಡದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ನಿಂತು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಗಿಡದ ಬುಡದಿಂದ ಹೊರಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಉಪರೆಂಬೆಗಳನ್ನು ಕಾಲ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಕತ್ತರಿಸಿದ ನಂತರ ಬೋರ್ಡೋ ಮುಲಾಂ ಸವರಬೇಕು.

ಸಸ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆ

ಕೀಟಗಳು: ಭಾರತದಲ್ಲಿ 50ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೀಟಗಳನ್ನು ಕೊಕ್ಕೋದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದುವೆಂದರೆ :

ಹಿಟ್ಟು ತಿಗಣೆಗಳು (ಪ್ಲಾನೋಕೋಕಸ್ ಲಿಲಾಸಿನಸ್)

ಇದು ಕೊಕ್ಕೊದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಪ್ರಮುಖ ಕೀಟ. ಈ ಕೀಟಗಳು ರೆಂಬೆ, ಎಳೆಕಾಯಿ ಹಾಗೂ ಹೂಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ರಸವನ್ನು ಹೀರುತ್ತವೆ. ಸಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಇವು ಕಂಡು ಬರುವುದರಿಂದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಕುಂಠಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಳೆಕಾಯಿಗಳು ಹಾಗೂ ಹೂಗಳು ಉದುರುತ್ತವೆ. ಈ ಕೀಟಗಳ ಭಾದೆ ಬೇಸಿಗೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿ. ಕೀಟಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಜಾಗಗಳಿಗೆ ಪೆನಿಥಿಯನ್ (ಲಿಬೇಸಿಡ್) 50 ಮಿ.ಲೀ. ನ್ನು 10 ಲೀಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕರಗಿಸಿ ಸಿಂಪಡಿಸಬೇಕು ಅಥವಾ ಡೈಮಿಥೋಯೇಟ್ (ರೋಗರ್) 160 ಮಿ.ಲೀ. ನ್ನು 100 ಲೀ.

ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕರಗಿಸಿ ಸಿಂಪಡಿಸುವುದರಿಂದ ಈ ಕೀಟವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಕೀಟಗಳ ಬಾಧೆ ಪುನಃ ಕಂಡು ಬಂದರೆ 30 ದಿನಗಳ ನಂತರ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸಿಂಪಡಿಸಬೇಕು.

ಕಾಂಡ ಕೊರೆಯುವ ಕೀಟ (ಜುಜೇಲಾ ಕಾಫಿ ನೈಟಿಸ್) : ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಈ ಕೀಟ ಕೊಂಬೆ, ರೆಂಬೆ ಹಾಗೂ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಕೀಟಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದ ತುದಿಯು ಬಾಡುತ್ತದೆ. ಗಿಡಗಳ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಕೀಟ ಬಾಧಿತ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಕೀಟ ಬಾಧಿತ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಬರ್ಬೆನ್ಡೇಟ್ (ಸೆವಿನ್ 50% WP) 20 ಗ್ರಾಂ 10 ಲೀಟರ್ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸಿ ಸಿಂಪಡಿಸುವುದರಿಂದ ಈ ಕೀಟವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಹುದು.

ಆಫಿಡ್ಸ್ (ಟೋಕ್ಸೋಪ್ಲಾ ಡಿರಾಂಟ್) : ಇವುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಕ್ಕೊದ ಎಳೆ ಎಲೆಗಳ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಕಾಂಡ, ಹೂ ಹಾಗೂ ಎಳೆಕಾಯಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಎಳೆ ಮೊಗ್ಗುಗಳು ಉದುರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಎಲೆಗಳು ತಿರುಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ನೈಸರ್ಗಿಕ ವೈರಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಈ ಕೀಟಗಳನ್ನು ನಾಶ ಪಡಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಕೀಟ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಂಡುಬಂದಾಗ ಡೈಮಿಥೋಯೇಟ್ (ರೋಗರ್) 160 ಮಿ.ಲೀ.ನ್ನು 100 ಲೀ. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸಿ ಸಿಂಪಡಿಸಬೇಕು.

ಸೈಮ್ ಗ್ರಾಡ್‌ಲರ್ (ಗ್ಲೀನಿಯ) : ಈ ಕೀಟವು ಮೊದಲು ಕಾಂಡದ ಮೇಲ್ಬದರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಕ್ರಮೇಣ ಒಳಭಾಗಕ್ಕೆ ಸುರಂಗಮಾಡಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಎಳೆಯ ಮರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕೀಟ ಗಂಟು (Jorquette) ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಕೀಟಕ್ಕೆ ಈಡಾದ ರೆಂಬೆಯ ಮೇಲ್ಭಾಗವು ಒಣಗಿ ಸೀಳಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಕೀಟವನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು, ಕೀಟ ತಗಲಿದ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಬರ್ಬೆನ್ಡೇಟ್ ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಈ ಕೀಟವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಎಲೆ ತಿನ್ನುವ ಕಂಬಳಿ ಕೀಟ : ಈ ಕೀಟಗಳು ಎಲೆಯ ಎಳೆ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಎಳೆ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳು ಎಳೆ ಗಿಡಗಳ ಎಲೆ ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ಮರಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೊಂದರೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಈ ಕೀಟ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ ಡೈಮಿಥೋಯೇಟ್ (ರೋಗರ್) 160 ಮಿ.ಲೀ.ನ್ನು 10ಲೀ. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸಿ ಸಿಂಪಡಿಸಬೇಕು.

ಎಲೆ ತಿನ್ನುವ ದುಂಬಿಗಳು : ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳೆಂದರೆ ಮೈಲೋಸಿರಸ್ ಮತ್ತು ಪೊಪಿಲ್ಲಾ ಜಾತಿಯ ಕೀಟಗಳು. ಇವುಗಳು ಎಳೆಎಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದು ಅಸಮಾನ ತೂತುಗಳನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಆಗಾಗ, ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳ ಹುಳುಗಳು ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಮಣ್ಣನ್ನು ಅಗೆದು ಕಾರ್ಬರೈಲ್ (ಸೆವಿನ್ 50 % WP) ಯನ್ನು 20 ಗ್ರಾಂ 10 ಲೀ. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸಿ ಸಿಂಪಡಿಸುವುದರಿಂದ ಈ ಕೀಟವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಹುದು.

ಇಲಿ ಮತ್ತು ಅಳಿಲುಗಳು : ಇಲಿಗಳು (ರೇಟಸ್ ರೇಬಸ್) ಮತ್ತು ಅಳಿಲುಗಳು (ಫ್ಯುನಂಬ್ಯುಲಸ್ ಟ್ರಿಸ್ಪಿಯೇಟಸ್ ಮತ್ತು ಫ್ಯುನಂಬ್ಯುಲಸ್ ಪಾಮರಮ್) ಪ್ರಮುಖವಾದವುಗಳು. ಇವು ಕೊಕ್ಕೊ ಕಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಇಲಿಗಳು ಕಾಯಿಯ ತುದಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದರೆ, ಅಳಿಲುಗಳು ಕಾಯಿನ ಮಧ್ಯಭಾಗಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಇಲಿಗಳು ಬಲಿಯದ ಹಾಗೂ ಬಲಿತ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿದರೆ, ಅಳಿಲುಗಳು ಬಲಿತ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾಶಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಬೋಮಾಡಯಲೋನ್ (0.005%) ಮೇಣದ ಬಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನು 10ಗ್ರಾಂ ಪ್ರತಿ 10-12 ದಿನಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಎರಡು ಬಾರಿ ಇಟ್ಟು ಇಲಿಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಬೇಕು. ವಾರ್ಫೆರಿನ್ ಅಥವಾ ಫ್ಯುಮಾರಿನ್ (0.025%) ಮೇಣದ ಬಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನು 35 ಗ್ರಾಂ, ಮೂರು ಬಾರಿ 3-4 ದಿನಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಇಟ್ಟು ಇಲಿಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಬಹುದು.

ಅಳಿಲುಗಳನ್ನು ಮರದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿಯ ಹೋಳುಗಳನ್ನು ಇಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಆಕರ್ಷಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿ ಹಿಡಿಯಬಹುದು. ಬೆಳೆ ಕಡಿಮೆಯಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ (ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ - ನವೆಂಬರ್) ಅಲ್ಲದೆ ಬದಲಿ ಆಹಾರವಾಗಿ ಭತ್ತ, ಗೇರು ಹಣ್ಣು ಮತ್ತು ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣು ಸಿಗದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವುದರಿಂದ ಅಧಿಕ ಲಾಭವಿದೆ. ಈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ದಿನವೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಕೊಕ್ಕೊ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ಯುವುದರಿಂದ ತಡೆಗಟ್ಟಬಹುದು.

ರೋಗಗಳು

ಕೊಕ್ಕೊ ಕಾಯಿಗೆ ತಗಲುವ ಕಪ್ಪು ರೋಗ (ಫೈಟೋಫಾತೋರಾ ಪಾಮಿವೋರಾ) : ಈ ರೋಗವು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಕೊಕ್ಕೊ ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂಗಾರಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಜುಲೈ-ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಕೊಕ್ಕೊ ಕಾಯಿಯು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಕಾಣಬಹುದು. ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಯದ ಕಾಯಿಗಳಲ್ಲೂ ಈ ರೋಗ ಕಂಡುಬರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ಅಥವಾ ಕೀಟಗಳಿಂದ, ಇಲ್ಲವೆ ಕೊಯ್ಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಗಾಯಗಳಿಂದ ಅಥವಾ ಇತರ ಕೃಷಿ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಆಗುವ ಗಾಯಗಳಿಂದ ಈ ರೋಗ ಬರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ.

ಕಂದು ಬಣ್ಣದ ಕಲೆಗಳಿಂದ ಈ ರೋಗ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ, ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಯಿಯ ಇಡಿ ಹರಡಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ರೋಗ ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ, ಬಿಳಿಯ ಪದರ ಆವರಣವೊಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ಈ ರೋಗಬಾಧಿತ ಕಾಯಿ ಕಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೋಗದಿಂದ ಒಳಗಿನ ಭಾಗಗಳು ಬಣ್ಣ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹಣ್ಣಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾಯಿಗಳು ಈ ರೋಗದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳು ಚಿಪ್ಪಿನಿಂದ ಕಳಚಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಕೊಯ್ಯುವುದರಿಂದ ಈ ರೋಗವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬಹುದು.

ಮುಂಗಾರಿನ ಆರಂಭಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶೇ.1% ಬೋರ್ಡೊ ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ಸಿಂಪಡಿಸಬೇಕು. ಅನಂತರ ಉಳಿದ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಾರಿ ತಿಂಗಳಿನ ಅಂತರವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಿಂಪಡಿಸಬೇಕು. ಆಗಾಗ ರೋಗ ಬಾಧಿತ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ನಾಶಪಡಿಸುವುದರಿಂದ ರೋಗದ ಗಾಂಭೀರತೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಡೆಗಟ್ಟಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಕ್ಯಾಂಕರ್ (ಫೈಟೋಫಾಥೋರಾ ಪಾಮಿವೋರಾ) : ಈ ರೋಗ ಕಾಂಡ, ರೆಂಬೆ ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ರೆಂಬೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ರೋಗದ ಮೊದಲ ಚಿಹ್ನೆಯಾಗಿ ಬೂದು ಮಿಶ್ರಿತ ಕಂದು ಬಣ್ಣದ ಗುರುತು ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕೆಂಪು ಮಿಶ್ರಿತ ಕಂದು ಬಣ್ಣದ ದ್ರವ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿ ಕ್ರಮೇಣ ಒಣಗಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಬಣ್ಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡು

ಕೊಳೆಯಲಾರಂಭಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ರೋಗ ಕ್ರಮೇಣ ಇಡೀ ಮರಕ್ಕೆ ಹಬ್ಬಿ ಮರ ಸಾಯುತ್ತದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹರಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ರೋಗಭಾದಿತ ಭಾಗಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ನಾಶಪಡಿಸಬೇಕು. ರೋಗ ತಗುಲಿದ ರೆಂಬೆಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಬೋರ್ಡೋ ಪೇಸ್ಟ್‌ನ್ನು ಹಚ್ಚಬೇಕು. ಒಳ್ಳೆರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲು ಕಾಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಚಾರ್ಕೋಲ್ ರಾಟ್ (ಬೊಟ್ಟೆಡಿಪ್‌ಲೋಡಿಯಾ ಥಿಯೋಬ್ರೋಮೇ) : ಈ ರೋಗ ವರ್ಷವಿಡೀ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬೇಸಿಗೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕವಾಗುವುದು. ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಕಾಯಿಗಳಿಗೂ ಈ ರೋಗ ಹರಡುತ್ತದೆ. ಈ ರೋಗ ದಟ್ಟ ಕಂದು ಬಣ್ಣ ಮತ್ತು ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಚುಕ್ಕೆಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಬಲಿತ ಕಾಯಿಗಳು ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮರದಲ್ಲಿದ್ದು ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಬೇರುಗಳು ಕೊಳೆಯಲಾರಂಭಿಸುತ್ತವೆ. ಬೋರ್ಡೋ ದ್ರಾವಣ ಶೇ. 1 ಸಿಂಪಡಿಸುವುದರಿಂದ ರೋಗವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಪಿಂಕ್‌ರೋಗ (ಪೆಲ್ಲಿಕ್ಯುಲಾರಿಯಾ ಸಾಲ್ಮೋನಿಕೊಲರ್) : ಕಾಂಡದ ಮೇಲೆ ಗುಲಾಬಿ ಬಣ್ಣದ ಪುಡಿಯಾದ ಪದರ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಈ ರೋಗದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಚಿಹ್ನೆ. ರೆಂಬೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು, ಎಲೆ ಉದುರುತ್ತದೆ. ಕಡೆಗೆ ಕೊಂಬೆ ಕಳಚಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ರೋಗ ಪೀಡಿತ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಬೋರ್ಡೋ ಪೇಸ್ಟ್‌ನ್ನು ಹಚ್ಚಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ಬೋರ್ಡೋ (1%) ಮಿಶ್ರಣ ಸಿಂಪಡಿಸಿ ಈ ರೋಗವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಹುದು.

ಚಿರಿಲ್ಲಿ ಎಲ್ಫ್ : ಎಲ್ಲಾ ಕೊಕ್ಕೊ ತೋಟಗಳಲ್ಲೂ ಈ ರೋಗ ಬಲಿತ ಕಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ನಾಲ್ಕರಿಂದ ಏಳುದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಯಿಗಳು ಮುದುಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಈ ರೋಗಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಮುಖ್ಯವಾದವೆಂದರೆ ಕೀಟಭಾದೆ, ರೋಗಗಳು, ಪೋಷಕಾಂಶಗಳು ಹಾಗೂ ಅಧಿಕ ಉತ್ಪಾದನೆ ಇತ್ಯಾದಿ. ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಕಾರಣಗಳೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ.

ವೈಟ್ ಡ್ರೈಡ್ ಜ್ವೆಡ್ (ಮರಸ್ಮಿಸ್ ಸ್ಟಾಂಡೆನ್ಸ್) : ಈ ರೋಗ ಕೇರಳ ಹಾಗೂ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕೆಲವು ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ನೂಲಿನಂತಹ ಉದ್ದರಚನೆ ರೆಂಬೆ ಹಾಗೂ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ತಂಪು ಹವೆಗೆ ಈ ರೋಗ ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೋಗ ತಗುಲಿದ ಎಲೆಗಳು

ಕಂದು ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಉದುರಿ ಬೀಳುತ್ತವೆ. ರೋಗ ಭಾದಿತ ರೆಂಬೆಗಳು ಸಾಯುತ್ತವೆ. ಈ ರೋಗಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದ ರೆಂಬೆಗಳನ್ನು ಸುಡುವುದರಿಂದ ಈ ರೋಗವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಹುದು. ಮಿಶ್ರಬೆಳೆಯ ಕೊಕ್ಕೊ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ದಟ್ಟ ನೆರಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಈ ರೋಗವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಹುದು.

ವ್ಯಾಸ್‌ಕ್ಯುಲಾರ್ ಡೈಬಾಕ್ (ಓಂಕೋಬೇಸಿಡಿಯಮ್ ಥಿಯೋಬ್ರೋಮೇ) : ಈ ರೋಗದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಚಿಹ್ನೆಯಾಗಿ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ಎಲೆಗಳು ಹಳದಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ರೋಗ ಪೀಡಿತ ಎಲೆಗಳು ಹಳದಿಯಾಗಿ ಕೆಲವೇ ದಿಗಳಲ್ಲಿ ಉದುರಿ ಬೀಳುತ್ತವೆ. ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಇತರ ಎಲೆಗಳೂ ಈ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ರೋಗದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಚಿಹ್ನೆಯೆಂದರೆ ರೋಗ ಪೀಡಿತ ರೆಂಬೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಕಂದು ಬಣ್ಣದ ಗೆರೆಗಳು ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಈ ರೋಗವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ರೆಂಬೆಗಳನ್ನು ಕಡಿಯಬೇಕು. ರೋಗ ಪೀಡಿತ ಮರಗಳ ಬಳಿ ಕೊಕ್ಕೊ ನರ್ಸರಿಗಳು ಇರಬಾರದು.

ಸತುವಿನ ಕೊರತೆ : ಕೇರಳ, ತಮಿಳುನಾಡು ಹಾಗೂ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸತುವಿನ ಕೊರತೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಧಾತುವಿನ ಕೊರತೆಯಿಂದಾಗಿ ಎಲೆಗಳ ಮುರುಟುವಿಕೆ, ಹಸಿರು ಬಣ್ಣ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಎಲೆಗಳ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನೆರಿಗೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಳೆ ಎಲೆಗಳು ಸಪೂರಗೊಂಡು ಕುಡುಗೋಲಿನ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು 0.5% ಸತುವಿನ ಸಲ್ಫೇಟ್ ಮತ್ತು 0.15% ಸುಣ್ಣದ ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ಎಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸಿಂಪಡಿಸುವುದರಿಂದ ತಡೆಗಟ್ಟಬಹುದು.

ಕೊಯ್ಲು ಮತ್ತು ಇಳುವರಿ : ಗಿಡ ನೆಟ್ಟ ಎರಡನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೂಬಿಟ್ಟು ಕೊಕ್ಕೊ ಕಾಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾಯಿ ಬೆಳೆದು ಹಣ್ಣಾಗಲು 140-160 ದಿನಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ಕಾಯಿಯೊಳಗೆ 25-45 ಬೀಜಗಳು ಇದ್ದು ಅಂಟಿನಿಂದ ಕೂಡಿ ಬೀಜ ಕವಚದೊಳಗೆ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್-ಜನವರಿ ಮತ್ತು ಎಪ್ರಿಲ್-ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬೆಳೆ ಕೊಡುವುದು.

ಹೆಚ್ಚಿನ ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯದಲ್ಲಿ ವರ್ಷವಿಡೀ ಪಸಲು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ಮರದಿಂದ ಪ್ರತಿವ
2 ಕೆ.ಜಿ. ದಷ್ಟು ಒಣಗಿದ ಕೊಕ್ಕೊ ಬೀಜಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

ಹಣ್ಣಾದ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಯಿಲು ಮಾಡುವಾದ ಹೂಗಳಿಗೆ ಗಾಯವಾಗದಂತೆ
ಜಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸಬೇಕು. ಕಟಾವನ್ನು ಪ್ರತಿ 10-15 ದಿನಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು.
ಹಾಳಾದ ಮತ್ತು ಕೀಟ ಭಾದಿತ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೀಜಗಳನ್ನು
ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕು.

ಸಂಸ್ಕರಣೆ

ಹುಳಿ ಬರಿಸುವಿಕೆ/ಕೊಳೆಸುವಿಕೆ : ಕೊಳೆಯಿಸಲು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಬೀಜಗಳಿಗೆ ಚಾಕಲೇಟ್ ವಾಸನೆ
ಮತ್ತು ರುಚಿಯನ್ನು ತರಿಸುವುದು ಹುಳಿ ಬರಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಧಗಳಿವೆ. (1) ಪೆಟ್ಟಿಗೆ
(2) ರಾಶಿ ಹಾಕುವುದು (3) ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಳಿ ಬರಿಸುವಿಕೆ (4) ಬುಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಡುವುದು.
ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಮತ್ತು ಬುಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹುಳಿ ಬರಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ವಿಧಾನ : ಈ ವಿಧಾನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಘಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಎಸ್ಟೇಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ.
ಮರದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ 60×60×45 ಸೆ.ಮಿ. ಅಳತೆಯಿದ್ದು ತಳದಲ್ಲಿ ರಂಧ್ರಗಳಿರಬೇಕು. ಇದು
ಮಿಶ್ರಣದಿಂದ ಹೊರ ಬರುವ ನೀರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಹೊರಹೋಗುವಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ
ಮಾಡುವುದು. ಈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಒಂದರಂತೆ ಜೋಡಿಸಿ
ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ಮುಂದಿನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಒಂದು ದಿನದ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ವರ್ಗಾಯಿಸಬಹುದು. ಈ
ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಬಾಳೆಯ ಎಲೆ ಅಥವಾ ಗೋಣಿ ಚೀಲಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಬೇಕು. 24 ಗಂಟೆಗಳ
ನಂತರ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಮಿಶ್ರ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಏಕತೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ.
ತಾಪಮಾನ 42-48° ಸೆಲ್ಸಿಯಸ್ ಇರಬೇಕು. 72 ಗಂಟೆಯೊಳಗಾಗಿ ಹುಳಿ ಬರಿಸಬೇಕು.
ಒಟ್ಟು 6 ದಿನಗಳು (144 ಗಂಟೆಗಳು) ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಬುಟ್ಟಿ ವಿಧಾನ : ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಬಿದಿರಿತ ಬುಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ

ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ಪದರಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಳೆಯ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಹರಡಿ, ಬೀಜಗಳಿಂದ ಹೊರ ಬರುವ
ದ್ರವವನ್ನು ಹೊರಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ದಪ್ಪನಾದ ಗೋಣಿ ಚೀಲದಿಂದ
ಮುಚ್ಚಬೇಕು. ಮೂರನೇ ಮತ್ತು ಐದನೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆರೆಸಬೇಕು. ಆರನೇ
ದಿನದಲ್ಲಿ ಹುಳಿ ಬರುವ ಕ್ರಿಯೆ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಒಣಗಿಸಲು
ಹಾಕಬೇಕು.

ಬೀಜ ಒಣಗಿಸುವಿಕೆ : ಹುಳಿ ಬಂದ ನಂತರ ಸೂರ್ಯ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕೃತಕ ಶಾಖೆ ಕೊಟ್ಟು
ಒಣಗಿಸಬೇಕು. ಹುಳಿ ಬಂದ ಬೀಜಗಳ ತೇವಾಂಶ (55-69%), ಒಣಗುವ ರೀತಿ, ಉಷ್ಣತೆ
ಮತ್ತು ಗಾಳಿ ಬೀಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಒಣಗಿಸುವಿಕೆ : ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸೂರ್ಯನ ಶಾಖದಲ್ಲಿ ಕೊಕ್ಕೊ ಬೀಜಗಳನ್ನು
ಒಣಗಿಸಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಒಣಗಿಸಿದ ಬೀಜಗಳು ಕೃತಕ ಶಾಖದಲ್ಲಿ ಒಣಗಿಸುವ ಬೀಜಗಳಿಗಿಂತ
ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಬಿದಿರಿನ ಚಾಪೆ ಅಥವಾ ಸಿಮೆಂಟ್ ನೆಲದ
ಮೇಲೆ 5-6 ದಿನಗಳ ಕಾಲ ತೆಳುವಾದ ಪದರದಲ್ಲಿ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಹರಡಬೇಕು. ಆಗಾಗ
ಅದನ್ನು ಮಗುಚಿ ಹಾಕಿ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಒಣಗುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಣಗಿಸಿದ
ಬೀಜಗಳಲ್ಲಿ ತೇವಾಂಶ 6-7% ಮಾತ್ರ ಇರಬೇಕು.

ಕೃತಕವಾಗಿ ಒಣಗಿಸುವುದು : ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಕೃತಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಣಗಿಸಬೇಕು. ವಿದ್ಯುತ್
ಉಪಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಣಗಿಸಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಒಣಗಿಸಲು
48-96 ಗಂಟೆಗಳು ಬೇಕು. ಅಧಿಕ ಶಾಖವನ್ನು ಕೊಡದೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಒಣಗಿಸಿ, ಒಳ್ಳೆ
ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ವಿದ್ಯುತ್ ಒಲೆ : ಕೊಕ್ಕೊ ಬೀಜಗಳನ್ನು 8-10 ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ 50-55° ಸೆಲ್ಸಿಯಸ್
ತಾಪಮಾನದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಎರಡು ದಿವಸ, ಉಳಿದಂತೆ 60° ಸೆಲ್ಸಿಯಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಣಗಿಸಬೇಕು.

ಒಟ್ಟು 72-90 ಗಂಟೆಗಳು ಈ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಬೇಕು. ಪ್ರತಿ ಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಒಣಗಲು ಮಗುಚಿ ಹಾಕಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ ನೋಡಬೇಕು.

ಸಮೋನ್ (Samoan) ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಣಗಿಸುವುದು : ಕೊಕ್ಕೊ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಮೊದಲ 48 ಗಂಟೆಗಳ 60-70° ಸೆಲ್ಸಿಯಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ನಂತರ 80° ಸೆಲ್ಸಿಯಸ್ ತಾಪಮಾನಕ್ಕೆ ಇಡಬೇಕು.

ಗುಣಮಟ್ಟದ ನೀಡುವುದು ಮತ್ತು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದು

ಕೋಣೆಯ ತಾಪಮಾನದಲ್ಲಿ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಮೊದಲು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಚಪ್ಪಟೆಯಾದ, ತಿರುಚಿದ ಒಡೆದ ಮತ್ತು ಸರಿಯಲ್ಲದ ಬೀಜಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಿದ ಬೀಜಗಳನ್ನು (150-200 ಗೇಜ್) ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಹೊದಿಕೆಯ ಗೋಣಿ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕು. ಬೀಜಗಳನ್ನು ಸಾಂಬಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳು, ಕಿಟನಾಶಕಗಳು, ರಸಗೊಬ್ಬರಗಳ ಜೊತೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬಾರದು.

ಇಳುವರಿ

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೇರಳ, ಕರ್ನಾಟಕ ಹಾಗೂ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಕನ್ನಾಕುಮಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಕ್ಕೊವನ್ನು ಬೆಳೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇದನ್ನು ತೆಂಗು ಹಾಗೂ ಅಡಿಕೆ ಮರಗಳ ನೆರಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಬೆಳೆಸಿದ ಕೊಕ್ಕೊ ಮರ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 2 ಕೆ.ಬಿ. ಒಣ ಬೀಜವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಕೆಳಗಿರುವ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ :

ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು

ಕೇಂದ್ರೀಯ ತೋಟದ ಬೆಳೆಗಳ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಂಸ್ಥೆ

ಪ್ರಾಂತೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರ, ವಿಟ್ಲ - 574 243

ಕರ್ನಾಟಕ